DVm hæc ita agunt contigit infirmari archiepm celſum: & ipſe eſt q malachiā in diaconē, pbrm, epmꝗ ordinauit. Et cognoſcēs qa moreret, fecit quaſi teſtamentū: quatenus Malachias deberet ſuccedere ſibi: ꝙ nullus alius uideret dignior qui eparet in ſede prima. Hoc pn̄tibus indixit, hoc mandauit abſentibus: hoc ſpecial'r ambobus mumoniæ regibus & maioribus terræ, ſancti patricij auctoritate præcepit. Cuius reuerētia & honore tāquā apl'i illius gentis q totā patriā couertiſſet ad fidē, ſedes illa in qua & uiuens ꝓfuit, & mortuus requieſcit, in tanta ab initio cūctis ueneratiōe habet: ut non mō epi & ſacerdotes, & qui de clero ſunt, ſed etiā regū ac principū uniuerſitas ſubiecta ſit metropolitano in oī obedientia: & unus ipſe oībus pſit. Verū mos peſſimus inoleuerat: quorūdā diabolica ambitione potentū: ſedē ſanctā obtentū iri hæreditaria ſucceſſiōe. Nec em̄ patiebant epari: niſi q eſſent de tribu & familia ſua. Nec parū proceſſerat execranda ſucceſſio: decurſis iā in hac malitia qſi gn̄ationibus quindecim. Et eo uſꝗ firmauerat ſibi ius prauum imo oī morte puniēdā iniuria gn̄atio mala & adultera: ut etſi interdū defeciſſent clerici de ſanguine illo: ſed epi nunquā. Deniꝗ iā octo extiterāt an̄ celſum uiri uxorati & abſꝗ ordinibus: literati tn̄ inde tota illa ꝑ uniuerſam hyberniā de qua ſuperiꝰ diximꝰ diſſolutio eccl'iaſticæ diſciplinæ, cenſuræ eneruatio, religionis euacuatio. Inde illa ubiꝗ ꝓ manſuetudine xpiana, ſæua ſubintroducta barbaries: imo paganiſmꝰ qdā introductꝰ ſub noīe xpiano. Nā qd' inauditū eſt ab ipo xpianitatis initio, ſine ordine, ſine rōne mutabātur & multiplicabant epi, pro libitu metropolitani: ita ut unꝰ epatu uno nō eſſet cōtētus, ſed ſingulæ pene eccleſiæ ſingl'os haberēt epos. Nec mirū. Nā quō tā morbidi capitis mēbra ualerent? Pro his celſus atꝗ hmōi malis ppl'i ſui uehemēter dolēs (erat em̄ uir bonꝰ & timoratus) curauit oīmodo hre ſibi ſucceſſorē malachiā: ꝙ ꝑ ipſum cōſideret poſſe explantari male radicatā ſucceſſionē, q charus eſſet oībus, & quē oēs æmularent: & dn̄s erat cū eo. Nec fruſtratus à ſpe ſua. Nā illo mortuo ſubſtitutꝰ eſt malachias: nō tn̄ mox, neꝗ id facile. Ecce em̄ de ſemīe nequā q occupet locū mauriciꝰ noīe. Is ꝑ qnquēniū fretꝰ potētia ſcl'ari incubauit eccl'iæ: nō eps, ſed tyrannus. Nā uota piorū magis in malachiā cōuenerāt. Deniꝗ ſuadebāt cū ſubire onus iuxta cōſtitutionē celſi: ſed ille q oē ſublime haud ſecus quā ſuū ꝑcipitiū declinabat, bonā ſibi uidebat nactus occaſionē excuſandi: ꝙ ꝑ id tpis introitus eius pacificꝰ eſſe non poſſet. Inſtabant tā ſctō operi & ſolicitabāt oēs: duo potiſſimum epi Malcꝰ, & Gillebertus. Quorū prior, ipſe eſt ſenior leſmorēſis de quo ſupra mētio facta eſt: alter quē aiunt prima functū legatiōe apl'icæ ſedis ꝑ uniuerſam hyberniam. Qui triennio iā decurſo in hac præſumptiōe mauricij, & malachiæ diſſimulatiōe, nō ferentes ultra eccl'iæ adulteriū, de decus Xpi: cōuocatis epis & principibꝰ terræ uno ſpiritu [illegible]cūt malach[illegible] parati uim facere. At ille renuere primum. Prætendere ſiquidē difficultatē rei, nobilis illius proſapiæ multitudinē, fortitudinē, ambitionē, multū eſſe ad ſe pauperculū, opponere ſe tot, tantis, talibus tal'r radicatis q iā annos ferme ducētos qſi hæreditate poſſediſſent ſanctuariū dei, & nūc quoꝗ id ꝑoccupaſſent: nō poſſe illos extirpari nec cū mortibus hoīm qdē: ſua nō intereſſe fundi humanū ſanguinē occaſiōe ſui: poſtremo iunctū ſe ſpōſæ alteri quā dimittere nō liceret. Verū illis ecōtra inſtātibus & clamātibus, quia à dn̄o ſermo egreſſus eſt, ſed & tota auctoritate iubētibꝰ ſubire onus atꝗ intentantibus anathema: ad mortē, inqt, ducitis me, ſed obedio ſpe martyrij, hac tn̄ cōditiōe: ut ſi iuxta fidē uram res in melius cedat & uendicet ſibi deus ſuā hæreditatē à deripiētibus eā: tūc demum oībus cōſummatis, & eccl'ia pacē habente, liceat redire ad priorē ſponſam meā, & amicā de qua rapior pauptatem: & ꝓ me illic aliū ſubſtituere: q tūc forte repertus idoneꝰ fuerit. Nota lector uirtutē uiri & animi puritatē: nec honorē affectantis, nec formidātis [illegible]rtē pro Xpi noīe. Quid hoc aīo puriꝰ qd ue fortius: ut ſe expo[illegible] [illegible]lo & labori, alteri fructū cedat ipſam in loco principatꝰ ſecuritatē & pacē. Facit hoc, cū liberū ſibi ex pacto retinet reditū ad paupertatē: pace & libertate eccl'ia reſtituta. Spōdentibꝰ illis demū acqeuit uolūtati eorū, uel potius dei: à quo ſibi iam olim præoſtēſum recordabat ꝙ de ſe mō dolebat fieri. Nempe iā ægrotāte celſo apparuit malachiæ & qdē longē poſito & neſcienti mulier ꝓceræ ſtaturæ & reuerēdi uultꝰ. Percūctāti qnā eſſet, reſpōſum eſt eſſe uxorē celſi. Quæ tradens ei uirgā paſtoralem quā manu tenebat: diſparuit. Paucis decurſis diebus celſus moriēs miſit baculū ſuū malachiæ tanquā ſibi ſucceſſuro: quē ut uidit agnouit ipm eſſe quem uiderat. Huiꝰ præcipue recordatio uiſionis terruit malachiā ne ſi qd' diu ſatis diſſimularat ultra renueret, diuinæ iā uideretur reſiſtere uoluntati. Verūtamē ciuitatē nō intrauit quādiu ille icubator uixit: ne hac occaſiōe cōtingeret mori quēquā ex his quibꝰ uitā magis miniſtraturꝰ ueniebat. Ita per biēniū (nā id tpis ſupuixit ille) agens extra urbem ſtrenue in uniuerſa ꝓuincia opꝰ epale exercuit. ¶ Illo igit celeri morte ſctō de medio: rurſum nigellus quidā imo uerò nigerrimꝰ ſedē ꝑripuit. Et in hoc aīæ ſuæ mauricius adhuc uiuēs ꝓuiderat, ut hunc hēret hæredē: in quo q dānādus exibat operibꝰ adijcere dānatiōis ꝑſiſteret. Erat enim & ipſe ex dānata ꝓgenie cognatꝰ mauricij. Cæterū rex, & epi, & fideles terræ nihilominus conuenerunt ut introducerent Malachiā. Ecce cōſilium malignātium ex aduerſo. quidā de filijs belial prōptus ad malitiam, potēs in iniquitate, ſciens locū ubi pariter cōuenire decreuiſſent: multis aggregatis ſibi latenter uicinū occupat collē eminentem ē regione: un̄ illis tractātibus alia, repētino impetu ſup incautos irruerēt: & interficerēt innocētes. Cōdixerāt enim etiā regē cū epo trucidare: ut nō eſſet q uindicaret ſanguinē iuſtū. Res innotuit malachiæ: & intrās eccleſiā (erat em̄ prope) eleuatis manibus orauit ad dn̄m. Et ecce nubes & caligo, ſed & tenebroſa aqua in nubibꝰ aeris: diē uerterūt in noctē. Fulgura quoꝗ & tonitrua & horribilis ſpūs procellarū diē ultimū minitant: uicinaꝗ elemēta intētant oīa mortē. Et ut ſcias lector ꝙ orō malachiæ cōcuſſerit elementa: ſolos intercepit tēpeſtas q qrebant aīam eius: ſolos turbo tenebroſus inuoluit, q parauerāt opa tenebrarum. Deniꝗ ipſe qui princeps extiterat tanti mali fulmine percuſſus interijt cū tribus alijs: & fuere cōſortes mortis q fuerāt participes ſceleris. Quorū ſequenti die inuenta ſunt corpora ſemiuſta & putrida: hærētia ramis arborū: ubi queꝗ ſpiritus eleuans alliſiſſet. Alij quoꝗ tres ſemiuiui inuenti ſunt: cæteri oēs circūquaꝗ diſperſi. Illos autē qui cū malachia erāt quāuis proximos loco, tēpeſtas oīno nō tetigit: nec qcquā moleſtiæ itulit. In facto iſto recēs capimꝰ experimētū ueritatis uerbi illius: qa oratio iuſti penetrat cælos. Sed & nouū antiqui exēplū miraculi quo olim tota Aegypto uerſante in tenebris, ſolus iſrael in lumine māſit dicente ſcriptura. Vbicūꝗ iſrael erat, lux erat. Huc mihi accurrit & factum ſancti heliæ: nunc quidem ab extremis terræ nubes & pluuias educentis: nunc uerò ſuper blaſphemos euocantis ignem de cælo. Et modo de ſimili clarificatꝰ eſt deus in ſeruo ſuo malachia.

ANno ætatis ſuæ triceſimooctauo pauper malachias pulſo incubatore intrauit ardinacha: pōtifex & metropolitanus totius hyberniæ, rege uerò cæteriſꝗ qui introduxerant eum ad ꝓpria remeantibus, ipſe remanet in manu dei: & remanent illi foris pugnæ, intus timores. Nam ecce uiperea ſoboles frendens & uociferans ſe exhæredari, tota ſe intus & foris ſuſcitat aduerſus dominum & aduerſus Chriſtū eius. Porrò nigellus uidens ſibi imminere fugam: tulit ſecum inſignia quædam ſedis illius: textum ſcilicet euāgeliorū qui fuit patricij, baculūꝗ auro tectū, & gemmis precioſiſſimis adornatū, quem nominant baculū Ieſu: eo ꝙ ipſe dn̄s (ut fert opinio) eum ſuis manibus tenuerit atꝗ formauerit. Et hæc ſummæ dignitatis & uenerationis in gente illa. Nempe notiſſima ſunt celeberrimaꝗ in populis, atꝗ in ea reuerētia apud oēs: ut qui illa habere uiſus fuerit, ipſum

habeat